

Petje af voor de 112 medewerkers

Licht in de duisternis

Nou heb ik 'n lieve schônmoeder, ze is mor 9 jaer ouwer as ik. Nie dà ze zô jong al een kaaind kreeg, mor mijn vrouw was nou êêmaol 22 jaer jonger as ik. Op 25 augustus 2023 was 't 7 jaer geleeje dà ze in heur rolstoel wier geschept bij 't oversteke, ze wier slechts 44. Omdà m'n schônmoeder aallêên was, mor wel mè Paarekinson, hadde m'n vrouw en zij afgesproke daegelijks op 'n vaste tijd te appe. Nae 't overlijje van m'n vrouw hè 'k dat van heur overgenome. De band mè schônmoe Henny is belangrijk, 't is 't leste dà 'k voor m'n vrouw kan doen.

Venochend kree 'k een appie: "Goejemorrege, 'k heb ie wà veul te vertelle en 'k hè gêên zin om aalles te type. Hoeneer kan 'k ie eeffies belle? Xxx" Die kruisies staon d'r aaltijd bij. 't Houwe van hè 'k dus gearefd. Nou weet ik dà ze mijn nie graeg, vermêênd, lastig vaalt, ik belde heur dus op. Ik hoefde nie schrikke, hoor ik. Aallêên die woorde al zette aalle voelsprieete uit. Heur aandere dochter, die in 'n zurreghuis in Slierecht weunt, is in 't weekend bekant aaltijd bij heur mamao en dan hellept de lamme, nie de blinde, maor d'n aandere lamme, want zien doen ze aallebaai nog primaao.

Henny vervollegt heur verhaol: 't Zuurstof apperaot van Angèle begon venacht te piepe en toe ze polshôogte gong neme, viel in

huis inêens aalle strôôm uit. `t Piepe was weliswaer over, mor `t was aerdedonker in huis. Mè moeite is ze naer de meterkast geschuifeld, alevel onder belichting van de zaklamp leek aalles in orde. Ze deej dus wà `k heur hà geleerd, nie twijfele: 112 belle! Die mosse eventjies puuzele welleke dienst d'r nou mos komme, maor daer wazze ze gaauw uit en hullep was, mè zwaailichte en al, onderweeg. Ondertusse stelde ze van 112 de daomes gerust. Eêmel in Ommoord aangekomme constaodeerde ze dat hêel de wijk `plat' lag. Schônmoeder schrok wel, maor reaoliseerde d'r aage dà dut toch nie aan `t apperaot kon legge, nee toch? Hier kon `k eve nie meer bijkomme.

Ze vervollegde heur relaos en `t bleek dat ok de hullepdienste nie meer konne bijkomme: M'n lieve schônmoeder weunt 13 hôôg en zonder strôôm en gêên lift? Ze klaauwterde aal die trappe op, met de zwaere nôôdverziening as last. Ze deej wà ze doen mosse. Nae een pôsie sprong d'n electrao weer aan en loste `t perbleem vantzellef op. De verpleegkundiges konne gelukkig weer vertrekke, mor nou wel met de lift.

M'n petjie af voor de 112 medewaarekers en de hulleptroepe die hullie aansture. Ze bleve aal die tijd hêel aareg vriendelijk de daomes geruststelle en vertrokke pas toe ze d'r zeker van wazze dat hullieze klante weer rustig durrefde te gaon slaepe.

Emiel Mostert